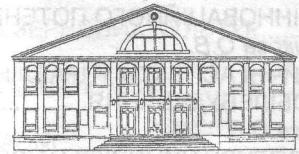

Держава та регіони

Серія: Економіка
та підприємництво
2006 р., № 6

Науково-виробничий журнал

виходить шість разів на рік

Голова редакційної ради: **О.І. Дацій**,
доктор економічних наук, професор

Відповідальний редактор:

В.Л. Корінев, доктор економічних наук,
професор

Редакційна колегія:

М.Х. Корецький, доктор наук з державного управління,
професор, заслужений діяч науки і техніки України

В.Г. Бодров, доктор економічних наук, професор

В.А. Борисова, доктор економічних наук, професор

Ф.В. Зінов'єв, доктор економічних наук, професор

Д.Ф. Крисанов, доктор економічних наук, професор

П.М. Макаренко, доктор економічних наук, професор

Л.Ю. Мельник, доктор економічних наук, професор

В.М. Порожня, доктор економічних наук, професор

О.Ф. Савченко, доктор економічних наук, професор

І.Л. Сазонець, доктор економічних наук, професор

С.Я. Салига, доктор економічних наук, професор

Г.А. Семенов, доктор економічних наук, професор

А.А. Ткач, доктор економічних наук, професор

А.В. Чупіс, доктор економічних наук, професор

Відповідальний секретар:

С.В. Белькова

Редактори: **А.О. Бессараб**, **С.А. Козиряцька**,
А.О. Купіна

Технічне редагування

та комп'ютерна верстка: **Н.А. Ананьїна**

Дизайн обкладинки: **Я.В. Зоська**

ISSN 1814-1161

Журнал включено до переліку фахових
видань згідно з Постановою Президії
ВАК України від 11.04.2001 р. № 5-05/4

Засновник:

Гуманітарний університет
"Запорізький інститут державного
та муніципального управління"

Свідоцтво Державного комітету інформаційної
політики, телебачення та радіомовлення України
про державну реєстрацію друкованого засобу
масової інформації

Серія КВ № 6243 від 18.06.2002 р.

Видавець:

Гуманітарний університет
"Запорізький інститут державного
та муніципального управління"

Свідоцтво Державного комітету телебачення
та радіомовлення України
про внесення суб'єкта видавничої справи до
Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 2041 від 22.12.2004 р.

Журнал ухвалено до друку вченою радою
Гуманітарного університету "ЗІДМУ"
27 вересня 2006 р., протокол № 1

Усі права захищені. Повний або частковий передрук
і переклади дозволено лише за згодою автора
і редакції. При передрукуванні посилання на журнал
"ДЕРЖАВА та РЕГІОНИ. Серія: ЕКОНОМІКА
ТА ПІДПРИЄМНИЦТВО" обов'язкове.
Редакція не завжди поділяє думку автора і не відповідає
за фактичні помилки, яких він припустився.

Адреса редакції:

Гуманітарний університет "ЗІДМУ"
69002, м. Запоріжжя, вул. Жуковського, 70-б.
Телефони/факс: (0612) 220-10-06, 63-99-73

Здано до набору 11.09.2006.

Підписано до друку 05.11.2006.

Формат 60×84/8. Різографія. Тираж 300 пр. Замовлення № 76.
Виготовлено на поліграфічній базі Гуманітарного університету "ЗІДМУ"

© Гуманітарний університет "Запорізький інститут
державного та муніципального управління", 2006

ШЛЯХИ ТА ЗАХОДИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ У СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ.....	7
<i>Абрамович І.В.</i>	
ОЦІНКА ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ.....	9
<i>Алейнікова О.В.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЄЮ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЕБУДУВАННЯ.....	12
<i>Андреев О.В.</i>	
АНАЛІЗ ВПЛИВУ ЧИННИКІВ НА РОЗВИТОК КРЕДИТНОГО РИНКУ РЕГІОНУ.....	16
<i>Андропова К.А.</i>	
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ВНУТРІШНЬОГО МАРКЕТИНГУ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	19
<i>Антонюк А.А.</i>	
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНОГО ОВОЧЕВОГО РИНКУ.....	23
<i>Атамась Г.П.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ТА ФОРМУВАННЯ РИНКУ РОБОЧОЇ СИЛИ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ УКРАЇНИ.....	25
<i>Афендікова Н.О.</i>	
ПЛЮСИ Й МІНУСИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ НА РИНКУ ПРОДУКЦІЇ ПТАХІВНИЦТВА.....	28
<i>Бербенець О.В.</i>	
СПЕЦИФІКА ПРОЯВУ ГЛОБАЛЬНИХ ТЕНДЕНЦІЙ У ФІНАНСОВИХ СИСТЕМАХ НОВИХ ІНДУСТРІАЛЬНИХ КРАЇН СХІДНОЇ АЗІЇ.....	31
<i>Бережна Г.В.</i>	
ОСНОВИ ТОВАРОЗНАВСТВА ОВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	34
<i>Білоткач І.А.</i>	
ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ НАПРЯМІВ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЯК УМОВИ ЗРОСТАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ.....	37
<i>Богма О.С.</i>	
ЕКОНОМІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ЇХ ВПЛИВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ АГРАРНОГО ТРАНСПОРТУ.....	41
<i>Болдирева Л.М.</i>	
РОЗВИТОК РИНКОВИХ ВІДНОСИН В ІННОВАЦІЙНІЙ СФЕРІ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ.....	44
<i>Бражко О.В.</i>	
АНАЛІЗ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ У БЕЗДРОТОВИХ МЕРЕЖАХ СТАНДАРТУ 802.11.....	47
<i>Брильов С.І.</i>	
ВПЛИВ ТЕХНІКО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ НА ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	53
<i>Бурцева Е.Е.</i>	
ТУРИСТИЧНИЙ ТА КУРОРТНО-РЕКРЕАЦІЙНИЙ ПРОДУКТ: ПОНЯТТЯ ТА СУТНІСТЬ.....	55
<i>Вельгош Н.З.</i>	
МОДЕЛІ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ СЕКТОРОМ.....	57
<i>Вербіцька М.В.</i>	
АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАЙНЯТОСТІ ТА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ІНВАЛІДІВ.....	61
<i>Верховод І.С.</i>	
ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ У ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ.....	63
<i>Верхоглядова Н.І.</i>	
ІННОВАЦІЯ ЯК СОЦІАЛЬНИЙ РЕЗЕРВ УПРАВЛІННЯ.....	66
<i>Вецепура Н.В.</i>	
СУТНІСТЬ І СКЛАДОВІ ЕЛЕМЕНТИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ.....	70
<i>Вініченко І.І.</i>	
МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ В ПІДПРИЄМСТВАХ ТОРГІВЛІ.....	71
<i>Власова Н.О., Мелушова І.Ю.</i>	
АНАЛІЗ ТА ОЦІНКА ІСНУЮЧИХ СИСТЕМ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ.....	71
<i>Власюк Г.В.</i>	
СЕК'ЮРИТИЗАЦІЯ АКТИВІВ ЯК МЕТОД ЗНИЖЕННЯ КРЕДИТНОГО РИЗИКУ.....	8
<i>Волик Н.Г., Капран Л.П.</i>	
ФОРМУВАННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ ВІДОБРАЖЕННЯ ДОВГОСТРОКОВИХ АКТИВІВ ВІДПОВІДНО ДО СУЧАСНИХ УМОВ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	8
<i>Гарна С.О.</i>	
МОДЕЛЮВАННЯ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ДОПОМОГОЮ НЕЧІТКИХ МАРКОВСЬКИХ ЛАНЦЮГІВ ІЗ НЕВИЗНАЧЕНОСТЯМИ В ПЕРЕХІДНИХ ЙМОВІРНОСТЯХ.....	8
<i>Горбатюк К.В.</i>	

зростання показників в цій системі оперують порядком темпів зростання показників, які виражені їх рангами. Динамічний норматив встановлює чіткий порядок, у якому контрольовані показники мають "іти" один за одним, щоб режим роботи організації найбільшою мірою сприяв реалізації господарської місії.

Нормативний режим функціонування організації характеризується таким співвідношенням різноманітних результатів:

$$R_{\text{вхід}} < R_{\text{умов}} < R_{\text{вих}}, \quad (1)$$

де $R_{\text{вхід}}$ – різноманіття входу; $R_{\text{умов}}$ – різноманіття умов; $R_{\text{вих}}$ – різноманіття виходів.

Для інвентаризації ефективності управління державним сектором економіки шляхом побудови динамічного нормативу необхідно:

1) розглянути весь набір звітних, статистичних та розрахункових показників, які є в наявності організації;

2) виявити в цьому наборі найбільш інформативні, рух яких відобразив би найбільш чітко окреслене коло параметрів з мінімальним шансом на неоднозначність інтерпретації;

3) виявлені параметри узгодити з динамікою результатів, які враховані в теоретичні моделі роботи організації;

4) встановити відношення зростання цих величин, які моделюють найбільш результативний (еталонний) режим роботи;

5) побудувати алгоритм оцінки реального режиму роботи в порівнянні з еталонним;

6) розробити механізм планування та мотивації виконавців, який прив'язаний до оцінок режиму діяльності організації.

Таким чином, використовуючи модель комплексного оцінювання ефективності управління на кожному етапі її впровадження, застосовуючи методіку динамічного нормативу, на думку автора, можна відобразити цілісну картину ефективності управління державним сектором, враховуючи різноманітність управління цим об'єктом, функціональну специфіку цих об'єктів та динаміку зміни показників.

Література

- Атамчук Г.В. Государственное управление (организационно-функциональные вопросы): Учеб. пособ. – М.: ОАО "НПО" Экономика, 2000. – 302 с.
- Вайс К.Г. Оцінювання: методи дослідження програм та політики: Пер. з англ. – К.: Основи, 2000. – 671 с.
- Ведунг Е. Оцінювання державної політики та програм: Пер. з англ. – К.: Все увито, 2003. – 350 с.
- Лесечко М.Д. та ін. Методи обґрунтування і оцінювання управлінських рішень: Навч. посіб. / М.Д. Лесечко, А.О. Чемерис, Є.Г. Матвіїшин, Р.М. Рудніцька. – Л.: ЛІДУ УАДУ, 2003. – 72 с.
- Реформування державного управління в Україні: проблеми і перспективи / Кол. авт.: В.В. Цветков. – К.: Оріяни, 1998. – 364 с.
- Саймон Г.А. Адміністративна поведінка: дослідження процесів прийняття рішень в організаціях, що виконують адміністративні функції: Пер. з англ. – К.: АртЕк, 2001. – 392 с.

АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАЙНЯТОСТІ ТА ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ІНВАЛІДІВ

Верховод І.С.

асистент Мелітопольського державного педагогічного університету

Анотація

Проаналізовано стан створення нових робочих місць для інвалідів. Запропоновано заходи заохочення роботодавців до працевлаштування осіб з обмеженими фізичними можливостями. Обґрунтовано можливі шляхи вдосконалення державної системи професійної реабілітації та зайнятості інвалідів.

Ключові слова

інваліди, професійна реабілітація, інтеграція в суспільство, зайнятість, працевлаштування, створення нових робочих місць.

I. Вступ

Інтеграція осіб з обмеженими фізичними можливостями у суспільство відбувається, перш за все, шляхом раціонального та ефективного їх працевлаштування. Працевлаштування сприяє підвищенню соціального статусу та значущості таких громадян як в індивідуальному, так і в суспільному житті. Крім того, у зв'язку з невеликим розміром пенсій, робота ще й покращує матеріальне становище інваліда.

В Україні державна політика соціального захисту інвалідів базується на чинних нормах міжнародного та національного законодавства. Насамперед це "Стандартні правила забезпечення різних можливостей для інвалідів" (Резолюція Генеральної Асамблеї ООН № 48/96) [1], "Конвенція про професіона-

льну реабілітацію та зайнятість інвалідів" (Конвенція № 159) [2], Закон України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" зі змінами та доповненнями [3] та ін.

Дослідженням стану і проблем професійної реабілітації, соціальної адаптації та зайнятості інвалідів займаються такі вчені, як М.Л. Авраменко, А.Г. Шевцов, В.М. Пасічник, Л.Г. Колешня, Ю.М. Куліков тощо. Однак проблема працевлаштування й зайнятості осіб з обмеженими можливостями все ще залишається актуальною.

Об'єктом дослідження є система забезпечення зайнятості та працевлаштування інвалідів.

Предметом – професійна реабілітація та зайнятість осіб з обмеженими фізичними можливостями.

II. Постановка завдання

Метою статті є визначення шляхів системи створення нових робочих місць для інвалідів на основі аналізу діючої в Україні практики забезпечення зайнятості інвалідів та їх працевлаштування.

Мета дослідження передбачає послідовне виконання таких завдань:

- проаналізувати існуючу практику забезпечення зайнятості інвалідів та їх працевлаштування;
- розробити основні напрями професійної реабілітації осіб з обмеженими фізичними можливостями в Україні.

III. Результати

Національна програма професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями на 2001–2005 рр. (далі – Програма) затверджена Указом Президента України від 13.07.2001 р. Ця програма розроблена на виконання Основних напрямів соціальної політики на період до 2004 р., схвалена Указом Президента України від 24 травня 2000 р. і спрямована на забезпечення соціального захисту осіб з обмеженими фізичними можливостями, їх професійної реабілітації, максимальної адаптації до суспільного життя.

Окремим пунктом Програми передбачалося створити не менше ніж 12,5 тис. нових робочих місць для інвалідів за рахунок коштів Фонду України соціального захисту населення.

В Україні протягом 2001–2004 рр. спостерігалось збільшення кількості найманих працівників, які отримують пенсії по інвалідності: з 280,2 тис. осіб у 2001 р. до 310,8 тис. осіб у 2004 р., більшість з яких – інваліди III групи; питома вага таких громадян серед найманих пенсіонерів-інвалідів становила, відповідно, 10,5% у 2001 р. та 12,1% у 2004 р. [5, с. 548].

Серед усіх працюючих інвалідів протягом 2001–2004 рр. спостерігалось коливання абсолютної кількості працюючих інвалідів. Так, у 2001 р. кількість працюючих інвалідів становила 323,7 тис. осіб, у 2002 р. – 354 тис. осіб, у 2003 р. – 355 тис. осіб, у 2004 р. – 326,0 тис. осіб, що становило, відповідно, 14,5; 15,7; 16 та 14,5% від загальної кількості дорослих інвалідів.

По регіонах у 2004 р. рівень зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями також мав істотні коливання: від 3,6% – у Закарпатській; 6,7% – у Луганській; 9,7% – у Житомирській областях до 12,1% – у м. Севастополь; 22,5% – у Тернопільській області; 22,4% – в Одеській області.

Низький рівень зайнятості інвалідів зумовлений незадовільною виконавчою дисципліною суб'єктів господарювання щодо працевлаштування інвалідів, а також відсутністю єдиної державної управлінсько-організаційної структури, яка відповідає б за працевлаштування інвалідів.

За період реалізації Національної програми активізувалась робота з працевлаштування інвалідів

органами соціального захисту населення. Так, рівень працевлаштування осіб з обмеженими фізичними можливостями органами соціального захисту населення збільшився з 21,9% у 2001 р. до 29,1% у 2004 р.

Невисокий рівень працевлаштування інвалідів органами соціального захисту населення зумовлений тим фактом, що значна частина поданих вакансій залишається незадовільною через те, що інвалідам пропонуються робочі місця, які не потребують кваліфікації (наприклад, прибиральниці, охоронці, підсобні робітники), тоді як серед осіб з обмеженими фізичними можливостями багато висококваліфікованих працівників з вищою освітою. Крім того, заробітна плата на таких роботах, як правило, є мінімальною.

Через Державний центр зайнятості у 2004 р. отримали роботу 8266 інвалідів, з яких за сприяння центрів зайнятості працевлаштовано 3595 інвалідів, або 43,5% (у 2003 р. – 3250, у 2002 р. – 3747, у 2001 р. 3371 особа, що становило, відповідно, 46,2%, 54,6% та 48,4% загальної кількості інвалідів, які перебували на обліку в державній службі зайнятості України).

У Запорізькій області 25 листопада 2004 р. відбувся "День зайнятості інвалідів". Кожен бажачий інвалід мав змогу безпосередньо поспілкуватися з роботодавцями з питань працевлаштування, одержати інформаційні та консультативні послуги, психологічні поради тощо. З метою підвищення ефективності професійної реабілітації та працевлаштування інвалідів було прийнято чотиристоронню угоду про спільні дії Запорізького відділення Фонду соціального захисту інвалідів, Запорізького обласного центру зайнятості, Головного управління праці та соціального захисту населення та Запорізького обласного центру професійної реабілітації інвалідів.

На ситуацію з працевлаштуванням інвалідів прямо впливає створення нових робочих місць для вказаної категорії осіб.

За період реалізації Національної програми в Україні створено 7287 додаткових робочих місць для осіб з обмеженими можливостями. Це в 1,7 разів менше, ніж заплановано Національною програмою, а саме до 2005 р. включно – 12500 одиниць (див. табл.):

Таблиця

Створення нових робочих місць для осіб з обмеженими фізичними можливостями у 2001–2004 рр.

№ з/п	Показники	2001 р.	2002 р.	2003 р.	2004 р.
1	Кількість створених нових робочих місць для інвалідів, одиниць	981	1466	1992	2848
2	Темп до попереднього року, %	–	149,4	135,9	143,0

Незважаючи на збільшення кожного року кількості новостворених робочих місць для інвалідів, майже на 50% зазначена проблема залишається актуальною.

По регіонах ситуація зі створення нових робочих місць має значні коливання. Наприклад, протягом 2001–2004 рр. у Запорізькій області було створено 867 нових робочих місць для інвалідів, Сумській – 397 місць, Полтавській – 378 місць, Донецькій – 346 місць, Рівненській – 123 місць, в Івано-Франківській – 115 нових робочих місць.

У 2004 р. регіональний абсолютний показник створення нових робочих місць для інвалідів також мав розбіжності й коливався від 7 робочих місць у Кіровоградській, 17 – у Херсонській, 30 – у Миколаївській, 39 – в Івано-Франківській області до 95 – у Чернігівській, 97 – у Луганській, 120 – у Полтавській,

137 – у Сумській області, 182 – у місті Києві та 334 – у Дніпропетровській області.

Внаслідок цього у 2004 р. регіональний показник створення нових робочих місць для осіб з обмеженими фізичними можливостями коливався від 0,2% у Кіровоградській області до 11,1% у Дніпропетровській області від загальної кількості створених нових робочих місць у 2004 р. в цілому по Україні [6, с. 40–41].

Таким чином, цей захід Національної програми станом на початок 2005 р. в частині створення 12,5 тис. нових робочих місць для працевлаштування інвалідів не виконано на 41,7% (фактично 7,3 тис. одиниць).

Позитивні зрушення у сфері професійної реабілітації та зайнятості інвалідів ще не призвели до радикального й ефективного оновлення цієї сфери. До цього часу не створено цілісної ефективної системи

професійної реабілітації інвалідів, не сформована державна політика з питань реалізації активних заходів інтеграції інвалідів у суспільне життя. Потребує збільшення охоплення інвалідів професійно-технічною та вищою освітою (наприклад, 0,4% дорослих інвалідів навчаються у професійно-технічних навчальних закладах та 0,2% – у вищих навчальних закладах України).

IV. Висновки

З метою заохочення роботодавців до працевлаштування осіб з обмеженими фізичними можливостями необхідно вжити таких заходів:

- забезпечити фінансове стимулювання підприємств, які використовують працю інвалідів;
- запровадити проведення конкурсу на звання "Кращий роботодавець року" за результатами роботи створення робочих місць для працевлаштування осіб з обмеженими можливостями;
- на законодавчому рівні внести фінансові санкції до підприємств, які скоротили додаткові робочі місця, створені за рахунок державних позик;
- у звіті за формою № 10 "Звіт про зайнятості інвалідів" слід передбачити показники про суми отриманих позик та створення додаткових робочих місць для інвалідів за рахунок позик;
- надавати громадським організаціям інвалідів, їх підприємствам та організаціям у встановленому порядку фінансову допомогу, кредитування;
- забезпечити проведення короткотермінових курсів з основ підприємницької діяльності з інвалідами, які прагнуть реалізувати свої підприємницькі ініціативи через започаткування власної справи.

Розвиток на якісно новому рівні правових, соціально-економічних, матеріально-технічних, інформаційно-методичних і фінансових засад державної системи професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями передбачає:

- забезпечення розробки нових проектів, перегляд і адаптацію чинних законодавчих і нормативних актів і міжнародних договорів з питань професійної реабілітації та зайнятості інвалідів з метою приведення національного законодавства у відповідність з міжнародними нормами;
- внесення відповідних змін і доповнень до Кодексу законів про працю України, Законів України "Про зайнятості населення", "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні" та інших, зокрема в розширенні фінансового впливу на розвиток професійної реабілітації та зайнятості інвалідів;
- здійснення моніторингу стану професійної реабілітації та зайнятості інвалідів, їх можливостей і потреб у галузі професійної реабілітації в ринкових економічних умовах господарювання;
- розробку й реалізацію довгострокових і короткострокових державних та регіональних програм

(планів) щодо професійної реабілітації та зайнятості інвалідів на підприємствах і в організаціях незалежно від форм власності й виду діяльності;

- створення регіональних баз даних відповідно до показників центрального банку даних з проблем інвалідності;
- підвищення відповідальності Фонду соціального захисту інвалідів за створення в повному обсязі роботодавцями робочих місць згідно з квотою, встановленою чинним законодавством для інвалідів, та їх працевлаштування й посилення державного контролю за використанням коштів Фонду;
- вдосконалення механізму ведення державного обліку інвалідів з метою об'єктивного визначення кількості інвалідів, які потребують професійної реабілітації та працевлаштування, проведення державної реєстрації організацій, що її здійснюють, а також відповідного інформаційного забезпечення зацікавлених сторін.

Розробка основних напрямів професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями має забезпечити незворотність соціальної інтеграції цієї категорії населення шляхом створення реальних можливостей для здобуття конкурентоспроможної професії та отримання належно оплачуваної роботи.

Внаслідок цього проблема професійної реабілітації та зайнятості інвалідів в Україні є актуальною та потребує спільних зусиль з боку держави, роботодавців, центрів зайнятості та інших зацікавлених сторін.

Література

1. Стандартні правила забезпечення рівних можливостей для інвалідів: Резолюція Генеральної Асамблеї ООН № 48/96, прийнята на сорок восьмій сесії ГА ООН 20 грудня 1993 р. – К.: ВГСПО "НАІ України", 2003. – 40 с.
2. Конвенція про професійну реабілітацію і зайнятості інвалідів № 159.
3. Закон України "Про основи соціальної захищеності інвалідів" за станом на 1 січня 2005 р. – К.: Парлам. видавництво, 2005. – 22 с.
4. Указ Президента України "Про Національну програму професійної реабілітації та зайнятості осіб з обмеженими фізичними можливостями на 2001–2005 роки" від 13.07.2001 р.
5. Тимошек Т.Р. Проблеми працевлаштування і зайнятості осіб з обмеженими можливостями. Формування ринкової економіки: Зб. наук. праць. – К.: КНЕУ. – Т. 3: Регулювання соціально-трудоових відносин на ринку праці. – С. 546–549.
6. Шляхи удосконалення системи працевлаштування інвалідів // Звіт про НДР (Державний реєстраційний номер 0105U003916) / НДІ праці і зайнятості населення. – К., 2005. – 99 с.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ У ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ

Верхоглядова Н.І.

кандидат економічних наук
Інститут підприємництва "Стратегія"

Анотація

Досліджено основні концепції оцінки ефективності інвестицій у людський капітал на мікро- і макро- економічному рівнях в умовах переходу до постінду-

стріального суспільства, в якому ефективність формування та використання людського капіталу є основою розвитку окремої обраної фірми та економічного зростання держави.